

שהשלמות אינם לגמרי בשלימות עד שיזלם הברור ותיקן לא המלכים לכן אינם שלמים אמנם יש זמן שנשלמים הי"ק אך לא לגמרי כנ"ל :

ודע כי השלמות העליונה כל מה שהם יותר תחתונים במדרגה זה מה הם יותר מחוכבי השלימות זה מה לכן תמצא עד עולם העקודים היו ה' בח' או"פ ומקפים עגלים (ד) אלא שהעגלים בנייהם הוא כי באלו היו מתקדבים המקפים עם הפנימים (ה) ובלאו יוהר מהרחקים ואמנם משולם העקודים ולמטה עד סוף העולמו היה חסרון א' שלא נתחלל להם (נ"א נהם) בכל פרטיהם יותר מה' אורות פנימים (ו) וב' מקפים שהם מקף ליחידה ומקף לחיה אך לשאר בג' פנימית לא יש להם בח' מקפים מבחי' נר"ן רק מבחי' יחידה וזה אשר מקף טלם ולא תפארת פלגם אמנם יש בכם שיטיס ויגרשנות עוד אחרות כפי סדר הפרטופים והשולם אך הכלל שבהם כי אי אפשר להיות פחות (נ"א יותר) מה' פנימים וב' מקפים עליונים :

ודע כי כאשר לא יש בפרטוף בח' היה פנימים שהוא בח' השפיעם שנקרא תוחין כי כל כמותין בסוד חכמה (ו) הוא שם פ"ב א"א להזדווג ופדיין שאר האורות שיש לו שהם נר"ן פנימית נקרא אורות אחרים ואז שמדין אב"א והטעם כי כאשר אין לו בח' הג"ל עדיין הם דינין ונקראו נקודות שהוא ס"ג שהוא הנשמה דינין ולכן כדי שלא יהיה בכם אחרות אל החיטורים הם מוכרחים להיות אחרים היותר חילונים שהם בח' אוחיות ותגין שהם נפש ורוח להיות דבוקים יחד ואינם עגלין רק או"פ שהם נשמה בינה . אך בבא היה פנימי שהם התוחין אז אין בקליפות יסלין להחלוח כלל אפילו באחרים כי אור החיה מאיר עד שם אך בעוד שאין זה אלא נשמה בינה,אמה היא שאין בה בקל"ה להחוח נשמה עלמה שהוא בפנים אך באחרים שולטין לך עומדין אז אב"א ונבוא חיה אין יכולין אז לאחז האזונים אפי' באחרים (א) מרוב האור שמאיר החיה באחרים ונגדלים יותר ואז חוצה פנים ומזדווגים ביחד . וביאור הענין זה יוהר הוא כי בעוד שאין בו אלא נשמה עדיין יש פחד מהחילונים שלא יתאחו באורות האחרים שהוא נפש לבד (ח) כיון שאינן שמירה לכן לריבין להיות אב"א, אך יש עדיין פחד שמה יכנסו החילונים בין הדבקים בין אחד לאחד וינקו משם . ולכן בעוד שעדיין אין בהם רק בח' נשמה לבד עשה המאגל סדר א' שגם אורות של הגקבה לא ימשך רק פ"י הזכר ואז הוסר יקח ב' בח' שלו ושלה ואלו אורות מחט אליה דרך נקב אל אחריו ושם מדבק והקשרת עמו הגקבה לגמרי בטול א' לבד ואין שם מקום פני בין הדבקים לנטם שם אים . והבן ומראה כי כן יכולא בזה בכיות האדם החחוח בסוד נפש אז הוא דבוק ונאחו עם הלב"ד שהוא הקליפות בסיד וגפש כי תחמא ובהיותו בסוד רוח אינו כ"כ חוטא בסוד לב סכור ורוח נכון ומ' ובהיותו בסוד נשמה הוא רחוק מן החשא אך לריך שמירה מן האחרים ובהיותו נשמה לנשמה אז אינו חוטא כלל ועיקר ודי בזה :

ונראה (ט) לענין כי בכיות וז"ן בסוד נפש לבד הולרם להיות

יהיה פנימיות הכלי. החשיבה בזה דע כי האור כולו הוא שזה בהשוואה א' וכאשר רזה לנטם ולהיות מיגבל הוך הכלי אז האור ההוא שאיט יכול לישא בכלי כאשר מבחין בבחי' מקיף ואו"פ הוא מאיר מנפנים בכלי ועובר החור עד חלי עובי דופני הכלי מנד פנימיותו ואור המקיף הוא מאיר מבחון לכלי ועובר עד חלי עובי דופני הכלי מנד חילוניותו וע"ז אורות אלו מאיר הכלי ומזדקן . והנה אנו לריבין שחלי הכלי שמבחון יאיר מחמת אור המקיף והנה או"מ גדול מאד ולא היה עובר הארתו להיות נבלע ומאיר הוך הדופן של הכלי כי יש הרחק וכפרס והבדל גדול ביניהם ולכן הולך שפנימיות הכלי הצרופ ישחוב עם או"פ הצרופ ויאיר זה בזה (א) וכן חילוניות הכלי הנושלה יאיר בו או"מ המעולה דאל"כ היה נשאר חילוניות הכלי בלי הארה . גם יש סיבה אחרת והיא קרובה אל סיבה הראשונה ממע והוא כי הנה אה"מ חשקו ורלונו הוא להחבר עם או"פ ולכן אס חלי הדופן של הכלי מלדו החילון לא היה זך יותר לא היה עובר בו אור המקיף ויהי או"פ חסר מלקבל בו או"מ אמנם בכיות חלי הכלי של הדופן החילון זך אז יש יכולת באור המקיף לעבור עד חלי עובי הפנימי של הדופן ואז מאיר זה בזה אע"פ שהליו הפנימי של הדופן לא יהיה זך אין בזה חשש כי האור פנימי עובר (נ"א עבה) ומאיר בו עד חלי עובי הפנימי אע"פ שאינו זך יותר . וא"מ כי עדיין יש להקשות ולומר שהרי בחי' הראיה אנו רואין שפנימיות הכלי זך יותר מחילוניות . החשובה בזה הוא קר כי אע"פ שאו"פ קטן מאו"מ עכ"ל להיותו מוגבל הוך הכלי לכן הכלי מקבל הארה שלמה ממנו אבל או"מ אע"פ שהוא אור גדול עכ"ל כיון שאינו דבוק ומתמלם עם הכלי אינו מאיר כ"כ בחי'מיות **קלוי כמו שמאיר הפנימי בפנימיות הכלי ובוה יבא הכל על**

מ"ב (ב) דע כי אין לך שום בחי' פרטופים שבטולם שאין לו ה' חלקים נרנח"ו וחס פטולים,כי הם ה' בחי' פנימים וה' בחי' מקיפין,וכ"א מאלו יש לו ב' בחי' א' אורות פנים וגדולים ב' בחי' אורות אחרים ומתמטטים,וכ"א הוא באורות,וכפד"א הם בכלים,כי יש בחי' כלים דפנים,ויש בחי' כלים דאחרים (והכלים ג"כ פנימי וחילון) . ודע כי כל הג"ל הוא כן בכללות השלמות הן בפרמטחיהן בכל פרטופים בפ"ע . ואמנם ענין הכללות גם הוא נחלק לכמה בחי' אם כללות כללי ואם כללות פרטי ועד"ז מדרגות רבות פי' כי הנה היחידה לעולם אינה נכנסת במשבון הפרטוף כי הוא נמנה אליו לבחינה עליונה ונפרדת ממנו ישן הוא סוף המדרגה עליונה וראש המדרגה הסחחונה דוגמה מל' דאל"ת ש:נפשי' מל' אל אלתה ועתיק אל הנריאה והבן זה ולכן נמצא עתה ד' בחי' הרך כללות ונאמר כי הנה פ"ב פעמים בכסר,וס"ג נקודות בחכמה,ומ"ה ענין בבינה,וב"ן אוחיות בח"ם (נ"א בז"ת) וכבר ביארט כי פ"ב הוא נכתר יש בו אריך וטקבא,וכן ס"ג בחכמה א"א,וכן מ"ה ישס"ח,וכן ב"ן וז"ן,כי הם הבנים וי"שכ"יה מ"ה גימ' אר"ם כי הם האבות של הבנים דב"ן ועד"ז פרטות כל א' מאלו יש לו ד' בחי' הג"ל . אמנם דע כי כ"ז בהשלמתן (ג) אך להיות

הגרות וביאורים (א) קטס שררי כלל גדול ביניו שהחילון גרוע הפנימית אך כענין כח"ם נח"א בענין ד' בחי'איות כשולם הרחוק מקיף מכפיה יש א"כ גדל בהר פעמ"ה שבקום שהמקף דקן לכלי כיוון נאורח הר"ם או לריך החילון להיות מעולה כדי שדבק בו המקיף המעולה . אך כשארה הכנה שהמקף רחוק מהג"ל נווד"א או כפנים מעולה חילוניותה וכן כענין נרנח"ו כל היעלף שבטולם שהמקף זדק עם כפנים כי כדחוק אינו רק מחסום ולפניו שפסם מהחילן פלנוך הרהון ממנו כעמוד בין כהמקף לפנים וא"כ בחי' כהמקף החילון מעולה לריביות שהמקף עם כפיה אך מבחנה ולמטה שהוא רחוק מפנימים או החילון גרוע מכפיה נטוכר נרנח"ו ע"ל הרע"ו כפס"ו : (ב) א"כ מ סכ"ג כיואה כדכ ההסד יע"א כפ"ה : (ג) פי' דכל זה שס"ה כי חלקים נרנח"ו פנימים ובי' חלקים מקיפים כסכר הוא נכב"מתן הן בו' אמנם כ"ז כענין לקבן . פי' לקבן שוף ס"ג דהיטע כח"ל לא סכר להם רק כי פנימים וכי מקיפים ולא כל סכ" פקיסין : (ד) א"כ שיון לקבן כוף ס"ג וז"ל סכר שהקט"ו ונדע כי כי בחי' יש בלר"ם וס"ו יתנר"ן אכל כהו"מ אין זו רק כי בחי' כשלימות לבד וכש מקף א' פלין כע"ד יחד ומקף ב' כנגד חס האמנם אין ענין זה אלא בכל הגהות והר"ם כסם מבחי' רוחות העקודים כיוולאים חסא ח"ק ומסם ולמטה הם ככלל אכל ככל בחי' כדוד"ה אר מן החוטם דח"ק וממלה ויאות החוטם ככלל הנה ככללם יש כי בחי' אורות פנימים כסם יתנר"ן ומגד"ס כי בחי' כיוולא והם כ"ר"ת אלה חתור קדימה מ ע"ל : (ה) ג"ל כולליל סכ"ל ההופס ואן חתוקה החוקים דמפנימים . ואמ"ן : (ו) הלו כ"י מקיפים (כד כי מקיפים מבחי' ש"י לכל מדתק וכס כוללים ככניה לו ככ"ר ויהי ככללה מן הכ' פנימים וס"ה מקיפים דמפנימים . ומה"א) דלוא"ה ר"ל דלדירי הנה בע"ד ר"ג דרייט כענינה : (ח) ד"ה שיון לירכ כחש"י דר"א כע"ד הכולטים פ"ע בעבר לאה ודחל שאמם שכרינה ר"א הדוחה ח"ה החילונים אמנם אין נכ כח ליהר"ם אלא א"כ ייכ"ה יחד עם כהכמה אמנם ככס"ל לגדה אין נח נכ ליהחום : (ט) א"כ שיון שער כהכמה פ"ע :

השמש

היכל ה היכל דא שער ד שער כ' שער המוחין פרק ט

עץ חיים א'
דף ק"ז ע"ד

האר = אטבי"ח
נצאו משם = חילוף שני

לאזו חזון הוא ז'א בלאה או יעקב ברחל או יעקב בלאה(ו).
 והנה בנחמה בסוד אחר בשם אליו **אז** בלאה בנחמה
 דבין דבין אך הנטרות דמיה דבין כולם נעלמים תוך יסוד דאבא
 הסחוס נגודם לכן לרדף **שילוא** מסם וינחמו בנחמה ממש בעת
 הנסירה ואז תודרין להגות בכ נה"י דאבא וזי אפשר שתקבלם
 אם לא יכנסו בה ג"כ נה"י דאמא ויחלבו בנחמה ואז מקבלת
 היא נטרות דמיה (דבין) שביסוד דאבא והרי עתה בא ב'
 מנלפ"ך א' דנטרות אמא וז' דנטרות אבא כמזכר במ"א .
 אח"כ בחידתם פכ"פ אם לא גדלה כמזכר או הוא זיוג יעקב
 ורחל והיא קבלה החלה נטרות דמיה דבין רך מסך מ"א
 ואח"כ נותן לה חסדים דמיה דמיה בסוד זיוג . אמנם כשגדלה
 כמו הז"א לגמרי פכ"פ אז לוקחת החסדים (דבין) דמיה
 (דבין) (ז) וג"כ החסדים דמיה דמיה כמזכר במ"א כי ז"א

אמנם הכלי שלה הוא הסוד שלה והמין הם (א) ה"ג של
 חלקה שולקתם בעת הנסירה כ"ל . אך אלו ה"ג פלגם של
 נקרא רוחא דליה דשמיך בנווה כי כה ז"א סוד רוח אך
 דבנתן בה נקרא נפש בלאה נפשה ולכן נקרא בן ולא בה
 ולסודו בסוד אב"א אינו זיוג נמזר רק רוחא דשדי בנווה והוא
 השרש להפלות כל הכיוריים מד ימות המשיח והוא שורש לטלם
 כי הוא כבורש הארצון דבין וע"י מתגברין כל בירוחי המלכים
 של א"ץ . ואמנם אח"כ חזרים פכ"פ ואז באים בה אורות
 ספיים דבינה שנתנווה וי"ם מלכשין בפנימיותן (ב) ממש ואז
 הסתן לה בסוד הארץ בנח" ה"ג שלה בן דבין ובסוד זיוג ממש
 כי של נקרא חסדים דאמא (ג) כ"ל (טלם כן מן ב"ן ד).
 [א] סוד כ"ל נדך שני ובי פירושם הם אמר כי כה (כ) א"א
 להחזו ז"א נטקבא אלא בפוספא שיה בשוק לעמרי כמזכר והם

לפי זה
 כלל סוד
 ה' שער
 א"ח 23589

דגרות וביאורים (ה) ג"ל ח"ג: (ג) רל נכ"ס סודים כפ"ס הסוד
 (א) רל פ"ס דבין כמזכר ליל: (ז) רל דברי כל אלו כמזכר נקראו ב"ן שברי ב"ן דבין ופ"ס דבין הכל הוא פנז חיהא ונקראו ב"ן
 וז"ל נדמו הם סודם לפי פלגם זיוג כ"ל הוא ז"א ספקא ישראל עם רחל חתן זמנים הוא נמוסף שכן כי אז ענדלה רחל ככל אורך ז"א פסג כשבוט ופחורוים יוד
 פ"ס יסוד אמיס של ז"א . זיוג ג' הוא יעקב ורחל נשארית ימי כחול ומדוע פסג פ"ס יסוד של אבדרי . זיוג ג' הוא יעקב עם לאה אחר תחת ליל ולא שריס
 גדלים ומתפשטים ככל אורך ז"א כולו פ"ס מילוח יסוד אחר זנו . זיוג ד' הוא ישראל עם לאה נכמח דיעי החול וז"א אינה מתפשטת רק כשסוד ח"י הפליון שז"א
 פ"ס פסג של ז"א הוא שדות פסג יסוד שריס לו כחמלל אל ז"א כדמות נכח"י רק נכ"ד . זיוג כ' יעקב עם לאה כהפלת פדריס דיעי כמזכר והוא כמזכר פליון של
 ז"א וז"ל הוא פ"ס נח"ס יסוד אחר עכ"ל לרדף למרימ: (ז) פ"ס פ"ס ק"ג ע"ג:

א"ח 23589

השמש יפה שעה

לרדף לפעוה לה כלי ורחמא אחר הנסירה נפמיר: [א] כה טעם לו
 אלא רי"ס כ"ל כלל ממ"ס ובין דמ"ה, ואמא ותנופה כל אחד כללם
 חמ"ס ומכ"ן דבין. ח"ל כלל ממ"ה ובין דמ"ה, וממ"ה ומכ"ן דבין פ"ס
 ובין דמ"ה בימיט מליש לנחמ וז"ל כימרי דיבור דלא פנים ואחר, פ"ס
 דמ"ה לזד פניס ובין דמ"ה לזד סאחר, ומ"ס ובין דבין לשמל
 מליש לזד וז"ל וז"ל כשמל דיבור דלא פ"ס, פ"ס דבין לזד פניס, ובין
 מליש לזד אחר, ונקבא ח"ל כללם ממ"ס ובין דמ"ה, וממ"ה ובין דבין
 ופ"ס מלכמח ל"א כסדר כהלכות ז"א ל"א כ"ל וכשמחזקים ל"א
 לתת מוחין ל"א אבא מרע ד מודון מסס פ"ה וז"ל חרפה ד'
 מוחין משס ב"ן . ואח"כ מתחלפין ומתלכשים בלופן זכ חממה דמ"ה
 וחממה דבין שכם מ"ה דמ"ה ימ"ס דבין, נגלה ובוד דלנח וסס חו"ב
 דלנח דלנח, בינע דמ"ה ובינע דבין שכם ב"ן דמ"ה ובין דבין, נגלה
 ובוד דלמ"ה, וסס חו"ב נללם דלמ"ה, וחסדים דמ"ה וחסדים דבין, וסס
 מ"ה דמ"ה ובין דבין וסס חו"ב זללם דלנח, ונטרות דמ"ה מתנוה
 דבין שכם ב"ן דמ"ה ובין דבין, סס חו"ב זללם דלמ"ה . אח"כ מתלכש
 ב"ל נח דלנח כמחמה דמ"ה לפנים בימין וכמדו בשמלנו כד של
 כחמה דבין, וכיסוד כמ"י חל"י כימניים דבי דעוה דמ"ה ובין לזד
 פניס עד ללם דלנח ומאחריו מתלכש ללם דלמ"ה נחם שלה בניס
 דמ"ה ובוד שלה בניס דבין, ויסוד כמ"י חל"י כשמל"יים דעוה דמ"ה
 ובין כרי כל כשחין דמ"ה ככלים דמ"ה, אל כמחין דבין ככלים דבין .
 וטעם החילוף כרי לקשר ולהבר החמה דמ"ה עם חממה דבין פ"י רס
 דלנח דומת א"ל ובינע דמ"ה ובינע דבין פ"י כ"ה דלמ"ה דומת
 יסודות וכן חסדים עם חסדים ונטרות עם נטרות וכו' עתה אחר
 כהלכות מ"ה ובין ח"ל דומת או א קודם החילוף (מחמח"ס) ונקבא
 וכיסוד סוס טרם זיוג פרסי דמ"ה עם פרסי דבין ואז יולא פ"ה
 כמלכות וכניטה ובי כנטרות שכם ב"ן דמ"ה ובין דבין מזל אחר
לנכדיל מסם אה אחר ב' מלכות מ"ה ובין . או כסי פ"י **בכ"ן** שכם מ"ה
 ובין שמזל שמלל לנכדיל מעט אה אחר ומכ"י דמ"ה דבין ואחר ק'
 מתחלקים כמחין ובין כמחין דגיטת נטרות אוחס אשר כליהר נה
 מחילוף שלמי פ"י הוא כל נכ"י דלמ"ה ולמי פ"י ס"ל הוא כד
 וח"י יסוד דלנח ובוד וח"י יסוד דלמ"ה ומתפשטים בה ומגדלים אוחס
 (א"ס פ"ין שער ל"א שער פרטוי א"ץ פ"ל וזוק כיסוד עם ככל אשר
 כחב שורטו זלכ"ה ע"כ ות"ין דב"ה ד"ה פ"ד שאלס פ"י):

נחמ"ס נמ"ס ח"ל צריט פ"ז משער כ"לנח יע"ס . וממ"ה כמחין
 נחמ"ס ונכ"ל מ"ל אהו כמחמ"ס חסדים שנתנו כסוד מ"ה דבין
 ובסמחוקה כמחין ח"ל נשארית חממה וחסדים בין דלנח בין דלמ"ה
 בסוד מקיפין פ"ז ריבא ח"ל וביטה ונטרות בין דלנח בין דלמ"ה כמכ"ן
 נטקבא לגרס הנסירה אחר הדבר כמו שריס כחמלה קודם החילוף
 שחממה חסדים שכם מ"ה דמ"ה ומ"ה דבין נשארית חממה וביטה
 ונטרות דלנח דלמ"ה שכם מ"ה דמ"ה ובין דבין נגמסין נטקבא . וא"ס
 שנתנו כמחין ביטה ונטרות דלנח וז"ל א"ס נשאר כמחמה כי לא
 נכנסו אלא ללמ"ה שחמלה הנסירה להפעותה ונחמה לא כאלו ולא
 לקחה לפעמה רק כ"ז דלמ"ה כמ"ה ח"ל נכמה מקומות ומכ"ס כשער
 דרושי כח"ג אחר ד' ובמ"ל משער הנסירה ובשער חיקון כמקבא פ"ב
 אה ח"י יע"ס . כמ"ס מתבאר ש"יט נשאר כמחמה עממות כ"ל כ"ז
 דלמ"ה כרי שלקחה עממות בן דבין ואח"כ כשמל"ים אוחס ל"א לחממה
 דלפון וסס פ"ה כמ"ה דלנח טחן לה ה"ל נס דמ"ה . דבין פנמות
 ונללנו חמ"ה כ"ל דלמ"ה שכם סס אינע רק כ"ז דבין נח"י פנמות
 אלא שנתנו כמחמה ונקראו חסדים כ"י . פירוש כי הם מ"ה דבין שח"ל
 נטרות אלא שנתנו כמחמה שלה שכם ב"ן דבין חמ"ה דבין נקראים
 חסדים וכו' עכ"פ ז"ל לקחה עממות מ"ה ובין דבין דנח"י אחר ולא
 נשאר לחלק של ז"א אלא כמחמה מ"ה ובין דמ"ה שכם נח"י יסוד דלנח
 דנח"י אחר . ואח"כ באים אחר דנח"י פנים שחמ"ה א"ץ למעט כמקמס
 פכ"ס ובאים מ"ה ובין דבין דנח"י פנים כמ"ה דלמ"ה ומ"ה ובין דמ"ה
 דנח"י פנים כמ"ה דלנח א"ץ וטחן לה בסוד הארץ לזד נח"י פ"ס א"ס
 דבין דבין ונכ"ל זיוג ממש ככ"ז של הנקרא כ"ל וטלם סס מ"ה ב"ן
 נכ"ל טחן לה מ"ה ובין דבין דנח"י פנים סס דך א' . וממ"ה לפי זה
 שוללם כו"ל הוא לקחה מ"ה ובין דמ"ה וטחן לנטקבא מ"ה ובין דבין
 ככל אופן בין כמ"ה אחר בין כמחמה פניס וכו' סס ח"י כמחמה ד'
 לקח ז"ל כמ"ה ובין דמ"ה דלמ"ה ומ"ה ובין דמ"ה דמ"ה דלמ"ה דלמ"ה
 כמקבא מ"ה מכ"ן דבין דלמ"ה ומ"ה ובין דבין דנח"י פנים . וז"ל כ"י
 הוא :לשולם אינע רק ד' כמחמה שכם מ"ה ובין דבין ומ"ה ובין דמ"ה
 ולא שד ובין מ"ה כמ"ה אחר וז"ל הוא כמחמה כ"ל כמחמה פנים ונכמ"ה
 כמחמה כמחמה אחר נאחר כמ"ה כמ"ה כמ"ה כמ"ה כמ"ה כמ"ה כמ"ה
 ובין דמ"ה (ז"ל מ"ה דבין, שמן ששון) אינע יכולה לקחה כי הוא נחון תוך
 יסוד דלנח לכן הולך ש"לוא משס ויסחלקו כמחין ויסארו חממה
 וחסדים מקיפין פ"ז ריבא ח"ל שכם מ"ה דמ"ה ומ"ה דבין ויכנס
 נחמה ביטה ונטרות שכם ב"ן דמ"ה ובין דבין ואז מקבלת היא נטרות

להגדיל מעט -
 אטבי"ח - זי"ן
 הקטנים .
 פירוש ב' - זי"ן
 הגדולים

ג טרע כי אין הפרטוף נקרא פרטוף עד שיהיה כלל מ"ם אשר כל ספירה מחס כללה מכל אבי"ם חס ככל פרטי פרטפי אבי"ם וכל זה בין בחטויות בין בפנימיות ומחל כי כל שלם מאבי"ם יש בו חטון ואמלטי ופנימי וסס אבי"ם החטון מלביש לאבי"ם האמלטי ואבי"ם האמלטי מלביש לאבי"ם הפנימי וכן בא"ק :

ודנה החילוק והפירוש שבין ג' תפלות שמריה מנחה וערבית הוא זה כי תפלת שמריה היא באבי"ם הפנימי (ד) ותפלת מנחה היא באבי"ם האמלטי ותפלת ערבית היא באבי"ם החטון : לך"ן י"ח טז

וכבר נח"ל בהקדמה ד' ו' פ"ב ד"ה זה הכלל כי כמו שמחלקים ונפרטים הי"ם רכל שלם ליי"ב פרטפים כן הוא בכל פרטי י"ם רכל פרטוף רכל פרט פרטפי אבי"ם רחטון ואמלטי ופנימי דפנימיות ורחטויות שמלקים ליי"ב פרטפים דוגמה י"ב פרטפי האצילות כי חב"ד של הפרטוף האוא נקרא עתיק ונוקבא וא"ל ונוקבא כי חב"ד נק' עתיק ונוקבא וח"ג דרעה נקרא א"ל ונוקבא ואלו ה' פרטפים נקרא חב"ד שנבחר דוגמה מה שמסגלה מעתיק וא"ל הנקרא חסר דכללות הא"ל ובהם מתלבשין שרשי המוחין של הפרטוף האוא וחג"ה של הפרטוף האוא נקרא א"ל ויסו"ה כי החסר והגבורה נקרא א"ל וחב"ד ח"ה נקרא יסו"ה ואלו ה' נקרא חב"ד של הפרטוף האוא דוגמה א"ל ויסו"ה הנקרא חב"ד דכללות האצילות ולפי שאינם מלבישים אלא אח חג"ה דא"ל כי משם שורסם נקרא חג"ה אמנם בערך הפרטוף האוא נקרא חב"ד ובהם מחלבים ומחפשים המוחין דחב"ד של הפרטוף האוא :

ונד"ה של הפרטוף האוא נקרא וו"ן ויעקב ורחל כי ט"ה נקרא וו"ן וח"ג דיסוד נקרא וו"ן ויעקב ורחל ואלו ה' נקרא וו"ן דוגמה וו"ן ויעקב ורחל וו"ן דכללות האצילות אלא שלפי שאינם מלבישים רק אח נה"י דא"ל כי משם שרסם נקרא נה"י אמנם בערך הפרטוף האוא הם בחי' וו"ן ובהם מחלבים ומחפשים המוחין דו"ק של הפרטוף האוא :

ג טרע כי בירוד ותיקון חטויות ופנימיות דחטויות הוא פ"י קיום מלות (ע"ב) עשה מעשיות ושמרת מלות ל"ה מעשיות ונרכותיהם ובירוד ותיקון חטויות ופנימיות דפנימיות הוא פ"י קיום ושמרת מלות התליות ברירוד ומחשבה ונרכותיהם :

ג (ג' ע"ב) **המצות** ל"ה הם ג' פרטפי כח"ב חו"ן ודא"ל דאבי"ם דא"ל . והמ"ם הם ב' פרטפי חג"ה נה"י חו"ן ודא"ל דאבי"ם דאצילות דהי"ט כי במלות ל"ה יבוין להמשך מוחין דנדלות מג' פרטפי כח"ב דא"ל ויסו"ה פ"י שיבוין לחבר אותיות שש"י שהם ריבוע ע"ב וס"ג שהם ב' אחו"ר"ם דא"ל שהם יסו"ה עם הפנים שלהם שהם ב' אותיות י"ה שהם א"ל פלאין ועי"ו מחמברים יסו"ה עם א"ל פלאין ונעשים כולם פרטוף א' ונמשכין המוחין הגו' לג' פרטפי כח"ב דפרטפי חו"ב הסוללים חו"ן דאבי"ם דאצילות כי אותיות מלות הם אותיות הוי"ה כי ס"ל דמלה מתחלשם בא"ה ב"ם בחיותיו י"ה וו"ה דמלה הם ד' אותיות הוי"ה ואלו הם א"ל חו"ן והם בחופן זה לחופן שש בן כריתות ומיתות ב"ד הם נה' נטרות דרעה הפליון דכח"ב שהם ג"ד דאריך ונוקבא דא"ל ויסו"ה דח"ב הסוללים חו"ן והלאוין שש בן מלקים הם כדעם החתו"ב דכח"ב שהם ו"ק דאריך וטק' דא"ל ויסו"ה דח"ב הסוללים חו"ן ולאו שאין בו מעשה הם בחג"ה דכח"ב שהם (נח ע"א) א"ל ויסו"ה דא"ל ויסו"ה ודו"ב הסוללים חו"ן ולאו היתק לפשה הם כג"ה דכח"ב שהם חו"ן הגדולים דא"ל ויסו"ה דח"ב הסוללים חו"ן . והלאוין דרנבן

בערך יסו"ה הגו' נטרנס ב"ט ובירוד ותיקון פרטפי האמים חו"ן הגו' ג"ד הוא פ"י א"ל פלאין הגו' ג"ד בערך יסו"ה :

ודנה כל הבידורים והתיקונים הנכררים ונתקנים בו ימי החל פ"י החפילה ופמלות אש"פ שיש בהם נסירה ופנים כפנים חיווג הכל הוא בירוד ותיקון פרטוף האחר (ה) הגו' ו"ק ונק' חטו' ונקראים כלים ונק' ב"ט והוא פ"י יסו"ה הנקרא גם הם ו"ק ונק' חטו' ונק' כלים ונק' ב"ט בערך א"ל פילאה ואותו הדיווג הגו' בימי החל איט וחווג שלים חו"ן א"ל דיעקב ורחל :

ואח"ך בערב שנה (ב) לפת ערב יולאים אבי"ם דקדושה מתוך ימי החל עם הבידורים שבידור ומחפשים וסולים למקום שהיו בשנת ימי נדאשה עד שנשאר י"ד (ג) מדרגות פטיות בין הקדושה לימי החל וגם מחפשים ב"ט דא"ל למקומם וסורשם הפליון דא"ל וכל הבידורים והתיקונים הנכררים ונתקנים ביום שבת מתוך ב"ט דקדושה פ"י החפילות והמלות אש"פ שיש בבין אבי"ל ונסירה ופנים כפנים הוא בערך היום פמלות אכל בערך הסולל הכל הוא בירוד ותיקון פרטפי הפנים הנקרא ג"ד ונק' פנימיות ונק' אריות ונק' א"ל (והוא ע"י א"ל פלאין הגו' גם הם ג"ד ונק' פנימיות ונק' אריות ונק' אצילות) והוא פרטפי פנים לכל מה שחאקן בששם ימי החל ונעשה הכל ביום אחד כי ג"ד חטויות כאחד ואז יש חוג שלים לחו"ן כי כבר יש להם בחי' חיה דכללות האצילות :

ודנה פו"י מחס נעשה בשמטה כי כל הבידורים והתיקונים הנכררים ונתקנים בו שנים של השמטה פ"י החפילות והמלות אש"פ שיש בבין אבי"ל ונסירה ופנים כפנים חיווג הכל נק' חטויות ונק' אחר בערך מה שנבדר ונתקן בשנת השמטה פ"י החפילות והמלות כי כל מה שנבדר ונתקן בשנת השמטה הוא בחי' פרטפי פנים לכל שנה השנים של השמטה אש"פ שיש בבין אבי"ל ונסירה ופ"י הכל הוא בחי' פנים כל יום מש"ה ימי השמטה מתקן שנה ימים כעגוד מימי שנה שנים של השמטה :

וכן כד"י מחס נעשה בשנה הובל כי כל הבידורים והתיקונים הנכררים בשמטה השמטה פ"י החפילות והמלות הכל נק' חטויות ונקרא אחר בערך מה שנבדר ונתקן בשנה הובל פ"י החפילות והמלות הכל הוא בחטות פרטפי פנים לכל מה שחאקן בשמטה השמטה פ"י הח"ל : **ודנה** ידוע כי בכל השלמות יש חטויות ופנימיות כוללים כי בא"ל יש (ל"ו ע"א) אבי"ם דחטויות מלביש לאבי"ם דפנימיות וכל אחד נחלק לחטויות ופנימיות כי ב"ט דאבי"ם דחטויות דאצילות נקרא חטויות דחטויות דאצילות והם מלבישים לאצילות דאבי"ם האה דחטויות חה האצילות נקרא פנימיות דחטויות וכולו בכללותו נקרא חטויות להבי"ם דפנימיות דאצילות השומר לפנים מחט וכן ב"ט דאבי"ם דפנימיות דאצילות נקרא חטויות דפנימיות דאצילות (והם מלבישים לאצילות דאבי"ם דפנימיות חה אצילות נקרא פנימיות דפנימיות דא"ל) :

ג טרע כי כל ספירה כללה משלשה כלים חטון ואמלטי ופנימי ומחל כי כל פרטוף כלל משלשים כלים עשרה סך עשרה וששה חו"ן עשרה וכללות כולם הם י"ם והם ג' פרטפים מלבישים זה אח זה בזה ונקרא נה"י וחג"ה וחב"ד ופרטוף החטון שהוא הגה"י מלביש לכל פרטוף החג"ה ופרטוף החג"ה מלביש לכל פרטוף החב"ד והם עבוד יניקה ומחין חה ככללות אמנם כל פרטוף משלשה פרטפים כולל מג' פרטפים ע"ד החבר וכן עו"ה הולכים ונפרטים מג' לשלש עד כמה אלפי רבבות כמ"ל בהקדמה :

נדרות וביאורים (ה) פ"ל ד' ג' פ"ל חס"ל פ"ל ס"ל י"ד : (ג) טרם י"י פ"ל ד"ס פ"ש"ה : (ג) פ"הפ"י ו"ל ו"כ"ז פ"ג פ"ד י"ד פ"הפ"ה : (ז) פ"י

מלכים כל יום מלך אי עד מנחה ע"ש נתקן כח"צ דנה"י דבינה פרי השלישי נשאר לנו לתקן מלך השביעי בקבלת שבת נתקן אצ"א וצין השמשות חזרה פצ"פ עם ז"א נקודה תחת היסוד וע"י תפלת ערצית עד העמידה נגדלת ונעשית פרי שלם צפנים כמו השעה מלכים צה"י נה"י דבינה דז"א וצעמוידיה אנו מתקנים כל השצעה מלכים יחד צה"י לי דללם שהוא נה"י דחג"ת דבינה מתקנים אצ"א ונסורה וחזרת פצ"פ על כל השצעה מלכים ותשלום הלי והנוי עד למחר צנשמת נגמר פרי הבינה השלישי דז"א ושחרית ומוסף פרי החכמה כולה וצמנחת שבת פרי הכי כחר דז"א נמלא כל מה שנתקן מחליו מדבר על מלך הז' וצעמידה מדבר על ז' מלכים על פרי החג"ת לי דלי ר"ל נה"י דחג"ת. וזה ממורנו ורצנו ר' שאול דויך ה"י:

קנוז ש' כתב הרש"ש בהקדמת סדור דשבת ע"י קבלת שבת וע"י תפלת ערצית וקידוש נכנסין לי דללם דהיינו פרי חג"ת הכולל דישסו"ת וכו' נמלא כליל שבת כל עסקנו צפרי השלישי עד למחר צנשמת נגמר פרי הג' בינה דז"א וכתב הרב חורת חכם דף כ"ד ע"א ד"ה נחזור וכו' ומה שנתקן בקבלת שבת וצעמוידיה הם צה"י ז"יין ויעקב ורחל דמלכות דאז"א ע"י וכו' כלומר פרי החילוף של פרי הרביעי השאלנה הוא מת"ה מוצן כליל שבת עסקנו צפרי הרביעי חכמה דז"א ומהרש"ש מוצן כליל שבת עסקנו צפרלוף הג' בינה דז"א ל"ל ת"ה נגד הרש"ש ה' וע"א:

ת' הרב ת"ה אינו נגד הרש"ש הוא מצאח יותר מה שכתב כליל שבת כולו עסקינו צפרי הרביעי כלומר מלכד ל"ס דתצונה נתקנים גם מלכויות דאז"א עילאין נתקנים עמכם יען ל"ס דתצונה מלצשים על מלכויות דאז"א עילאין ונתקנים יחד לפי צשחרית דיוס שבת נתקנים נה"י דאז"א עילאין והמלכות כבר נתקנה כליל שבת עם ל"י דתצונה אבל הרש"ש ציאר על פרי השלישי שהוא על ידינו אבל מלכויות דאז"א ע"י המתלצשים צתוכם מחליבן נתקנים לפיכך לו ציאר אותם. מהר" שד"ה:

קנח ש' כתב הרב צשה"כ ד' ס"ה ע"א שורה ג' וז"ל ונודע כי הקלי' כולם הם למטה תחת י"ס דעשיה ושם נדבקים צרגלי העשיה וכו' ומקום אחר אמר הקלי' אחר הנה"י של כל עולם ועולם לא התת י"ס של כל עולם ועולם השאלנה היא מא"א הקלי' אחורי הנה"י ומקום אחד אומר תחת י"ס דעשיה ל"ל ה' וע"א:

ת' מה שכתב הקלי' אחורי הנה"י הוא קלי' דנוגה שהוא טוב ורע. ומה שכתב תחת י"ס דעשיה הוא הקלי' גמורים כולה ר"ע. והשוצה מר' אצרכם סלם:

קנט ש' כתב הרב צשה"כ ד' ס"ח ע"א וז"ל גם טעם אחר והוא כי נודע כי הנה"י הם לצר מגופא לפי שכל שיעורו של ז"א אינו רק צה"י ו"ק חג"ת נה"י וכאשר נעשה צו צה"י פרי נתעלו החג"ת ונעשו חצ"ד ונחעלו הנה"י ונעשו חג"ת ונשאר צלתי נה"י עד שהולכה אימא לכתפשט סוד רגליה תוך ז"א ועל ידי כן נעשו צו נה"י חדשים ממש וכו' ומקום אחר כתב הז"א צין ו"ק חג"ת נה"י וע"י תפלה ומלות מצויאים לו ג"ה השאלנה מקום אחד אומר ז"א ו"ק חצ"ד חג"ת אח"כ צאים לו נה"י חדשים. ומקום אחר אומר ז"א

שנקרא כח"ב בערכם:

נחזור לענין השבת שכתבנו למעלה, כליל שבת על ידי קבלת שבת ותפילת ערבית אינו נתקן כי אם מלכות דאצילות הנקראת חקל תפוחין, והנה בספר הכונות * כתב שבמנחת ערב שבת נכנסים פרקין תתאין דל' דאימא, ובקבלת שבת פרקין תתאין דל' דאבא, וכבר כתב מורי הרב בסידור שכל אלו הבחינות הם במלכויות דאצילות, דהיינו מלכויות דאו"א עילאין המלוכשות תוך ל"מ דישסו"ת, ונלע"ד שאלו הפרקין תתאין דל' הנתקנים בעמידה ובקבלת שבת הם בחינת זו"ן ויעקב ורחל דמלכויות דאו"א עילאין, והם בחינת ו"ק והם בחינת ב"י"ע הנתקנים בקבלת שבת ונתקנים הב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן שלהם הנקרא בשם אימא במנחת ערב שבת, והמ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן הנקראים אבא בקבלת שבת, כל זה בפנימיות וחיצו' דחיצו' ואח"כ בעמידה דערבית בלחש נה"י דל' דפנימיות דמלכויות דאו"א עילאין שהם זו"ן ויעקב ורחל דפנימיות וחיצו' דפנימיות, ואח"כ בחזרת מגן אבות ברכת מעין שבע חג"ת דל' דפנימיות דמלכות שהוא או"א וישסו"ת דמלכויות דאו"א עילאין, ואח"כ בקידוש חב"ד דחג"ת שהוא עו"ג וא"א ונוק' דמלכויות דאו"א, ובזמירות דשבת ה' פרצופי א"ק דמלכויות דאו"א עילאין:

ועל ענין הקידוש אע"פ שקידוש על היין הוא מצות עשה מדרבנן ואיך אנו מכוונים להמשיך ג' פרקין עילאין דל' דאב"א דחיצו' וג' פרקין עילאין דל' דצלם דאו"א דפנימיות, וכבר נודע שמצות עשה דרבנן מתקן ביעקב ורחל ואימתי נתקנו שאר הפרקין דצלם והלא תפילה היא מצות עשה דאורייתא ואע"פ שכתב הרב ז"ל בדרוש הקריאת שמע שתפילה היא דרבנן, ר"ל שהוא בנה"י דז"א שנקרא רבנן, שהרי כתב הרב ז"ל ביחוד של התפילה** שהתפילה היא מצות עשה דאורייתא, התירזן הוא פשוט כמ"ש מורי הרב ז"ל בענין הלולב כי כשאנו מתקנים ע"י מצות עשה מן התורה בוז"ן מאליו נעשה אותו ענין ביעקב ורחל, וכן כשאנו מתקנים ע"י מצות עשה דרבנן מאליו נעשה בוז"ן:

דחג"ת באופן הנז' זה נקרא זווג או"א, ונקרא בכללות חיצו' הוי"ה ואהי"ה, ואח"כ המשכת המוחין לזו"ן, ר"ל שאנו מתקנים א"ק ואבי"ע דחג"ת ונה"י של החג"ת דו"ק הנז' באופן האמור ממש, דהיינו א"ק ואבי"ע דע"ב וס"ג דע"ב וס"ג דנת"א דע"ב וס"ג ודמ"ה וב"ן הפנימים דא"ק ודעקודים ודעתיק ודא"א ודתרין מזלין ודאו"א ודישסו"ת ודזו"ן, ותיקון אלו הפרצופים הנז' נקרא חיצו' הוי"ה ואדנ"י בדברי הרב ז"ל, ואחר שנתקנת מכל הבחינות הנז' מתחילת מלכות דעשיה עד הע"ב ס"ג דע"ב ס"ג דא"ק שלה עולה ומלביש לבחינה עליונה ממנה. וזה שכתב הרב ז"ל שאימא מעלה מ"ן, דהיינו המ"ה דב"ן שלה בהוד וחצי היסוד דאבא, ר"ל שהמ"ה דב"ן דאימא מקבלת מוחין ממ"ה דמ"ה דאבא, שכל בחינת מ"ה הוא בחינת ג"ר ואו"א, וכל ב"ן ו"ק וזו"ן, וזה החילוף נעשה בכל הבחינות הנז', דהיינו אפילו בנה"י דעשיה דא"ק ואבי"ע דע"ב וס"ג כשמקבלים מוחין מהחג"ת דעשיה שלהם הנקראים בערכם או"א, וכן עד רום המעלות דא"ק ואבי"ע דע"ב וס"ג וכן בשאר הבחינות בא"ק ואבי"ע דנת"א דע"ב וס"ג וכו', כל זה בוז"ן דאצילות דא"ק ואבי"ע דכל פרט, וכן נעשה בוז"ן דאצילות דא"א ואו"א דא"ק ואבי"ע, וכן בוז"ן דאצילות דה"פ ב"י"ע דא"ק ואבי"ע, וכן בוז"ן דאצילות דה"פ א"ק דא"ק ואבי"ע, וכל פרצופי כל העולמות נקראים זו"ן אפילו א"א ואו"א דא"א ודאו"א נקראים זו"ן ונתקנים באופן הנז' ועולים ומלבישים לפרצוף שלמעלה מהם, וכן על דרך זה כל השאר, והכונה היא שבתחילה כבר כתבנו שנתקנים הכח"ב של אותה הבחינה ונקראים או"א, והם בחינת הוי"ה ואהי"ה, אבל בערך הפרצוף העליון מהם אותו פרצוף נקרא כח"ב בערך אלו או"א התחתו' הנקראים בערך הפרצוף העליון נה"י וחג"ת, ואותו תקון שנתקנו אינו נקרא תיקון בערכם, ואח"כ כשאנו מתקנים הנה"י והחג"ת של הפרצוף התחתון אז נתקנים הכח"ב של הפרצוף התחתון פעם שניה מפני שנקרא חג"ת ונה"י בערך הפרצוף העליון שעל גביו

* פרי עץ חיים שער השצת פ"ה, ונספר הכונות דף ס"ב ע"ב.

** והוא אללנו בשער הכונות גרוש הו' לילית.

לע"י ד' ד' ע"א ש"י ליה שאנר טס שמון און יונין נעטה ונקיף ומאזן שמואל נעטה פנינוי וכאן כתב הר"י שמואל יונין וכו' ומחוטט יונין פנינוי ע"כ :

ומה

שכלע"ד הוא שכאן מדבר צ"י הבחינות ציחד שהעליון שהוא ארון הוא נקיף והחוטט פנינוי וחילוי הכלי הוא מעולה ופני הכלי כו"ש הר"י ד' זה ע"כ ש"י ע"כ והיינו שפנינוי ונקיף דאזן נעשו נקיפים צכאן שהם מעולים אבל טס הוא מדבר צאזן עלמה שימין נקיף ושמואל פנינוי אבל כאן נעשו צ"י נקיפים צערי החוטט שהם לונטה ונחם שנעשו פנינויים דוק. ועיין לונטה וי"ש הר"י צ"ה"ה ואל יקשה צעייך וכו' :

ועתה

כליל שזה צחי צשיע זה צמיע ואן שיכות לזה עס זה כי זה לצחי אח"ך זה לצחינה עוי עקודים וע"ז הציא הרש"ש זע"א צכות האכילה זה הכ"י פה ולא הכ"י טס וצזה ויוצב הכל צה"י. ועיין צפי חקדי דוד זל"ה"ה הוצאו דבריו צפי הר"י חל"י צפי"ו ד' קצ"ו צפי"ו"ד ונראה שכוונתי לדעת עליון זע"א ע"כ. אלא שצ"ח ישוב דבריו טס כי חינו כו"ש כאן הרח"ו זע"א שצ"י אלפין שצ"ור יו"י טס אח"ך וא"י וצ"י אלפין שצ"ור יו"י פנינויות וחילוי הכלי וטס חינו כתיב כך ואפשר מלאס עושי ההקדמות וממילא ואכ"י לא ידעתי יע"ש. ועיין דצ"ש ד' ל"ג ע"א :

שם

ע"כ וי"צ כי אין לך טוס צחי פר"י שצעי שאין צ"ו הי פנינויים והי נקיפים נרנח"י : כ"כ תימאל גדולה לנו וחידוש גדול להקציר דבר זה לומר כי אין לך טוס צחי פר"י שצעי שאין לו הי צחי אורות פנינויים והי נקיפים וכו' כו"ש הרח"ו צ"כ"צ זו ואמחנו צרוצ העה"ח וצכל הנקיונות אחר לנו כי לא יש לכל פר"י כ"י כר"ן פנינויים והיה יחידה נקיפים. ועוד תב"ך צ"כ"צ זה עליון זה לשונו ואונס ועולם הנקודים ולונטה שהוא עולם הא"י היה חקרון א"י של"ה נחגלה להם צכל פרעיהם יוחר מה אורות פנינויים וצ"י נקיפים שהם נקיף לחיה ונקיף ליחידה. אך לשאר הג' פנינויים לא יש להם צחי נקיפים ונצחי כר"ן רק נצחי יחידה וחיה וכו' יע"ש. ולא נוכל לומר כי זה נאמר על לונטה ועולם הא"י ט"ש טס הי א"י והי נקיפים אבל לא צער הנקף שהוא עולם הא"י כי זה א"י לאונרו שהרי אחר אין לך טוס צחינה פר"י שצעי שאין צ"ו הי אח"ך והי נקיפים זה ל"ע גדול לייצבו ועוד עולה ויגדל התימאל על הרש"ש זע"א שכל כוונת אשר קידר לנו י"ש י היות ו"י אחיה והיינו טס הי פרלוטס כידוע והם הי פנינויים והי עו"ש נקיפים וכל נקיקו הוא צבולס הא"י כו"ש הרש"ש צה"י רחוק יע"ש :

ולזה

של הרש"ש זע"א נוכל לתרץ טס הג' פנינויים וצ"י נקיפים היינו ההיות טס כר"ן פנינויים והאחיה טס צ"י נקיפים חיה יחידה של כל קפירה וקפירות צפרעות אלא להרח"ו זע"א ל"ע :

ונאמר

רגיגי לכבוד קצה"ו הגם שכבר קדמונו הת"ח הכ"י ד' וי"צ ע"א יע"ש. עכ"כ גם זו לנרוב להאיר עינים צה"י וצרוצ דברים לא יחדל פיה לח והוא שכבר הרש"ש זע"א האיר עיניו צט"ל טי הפר"י דרוש צ"י צהגהה צ"י טס יע"ש. וקילור כ"י נראה שהוא זה והוא ט"ש לכל פר"י טס פעמים כר"ן פנינויים והי פעמים חיה ויחידה נקיפים ואלו טס צחי ט"ש לכל פר"י ופר"י שצעזע"ו והם יקראו הי פנינויים והי נקיפים ויקראו ג' פנינויים וצ"י נקיפים והכל הולך ע"כ כשנדקדק היעב והוא ככון צכללו"י ופרעות כי אין הפרש כלל זה אונרו הרח"ו זע"א כאן לונטה וח"ל ודע כי כל ה"ל הוא הן צכללו"י העולמוי הן צפרעותיהם צכל פר"י צמיע עכ"ל. וע"ז הרש"ש זע"א

ונציא י היות ו"י אחיה פנינוי ונקיף ככ"א ו"י וכונ"ל שכל עשרה היות טס פר"י ח"י שלס ואס צפרעות כל היות כר"ן פנינויים וחיה יחידה נקיף לכל אחד ואחד והוא ככון מאל כפ"י"ך ושצח לאלל יתצרך טזיכו לידע האונח והש"ל :

שם אורות פנינויים וגדולים צ"י צחי אורות אחריים וכו' : כ"כ אח"ך וגדולים הר"י כתב לעיל להפך * ועוד ל"ע זה מה צחי טס אלו האורות כי צכר אחר על האורות נקיפים טס הי יותר מעולים נע"י ו"כ ח"י צחי א"י וי"ו רצוד שכאן קראס אורות אחריים ולא נקיף ואח"כ וי"ו גס הכלי כן כונו צאורות וצדל"י ל"ע טס צ"י לידע מה צחי הוא זה חז. ועוד שהוא נופרס ואונרו וכו"י צאורות לא על ח"ס ודל"י דברים צגו והיעצ"א :

וכ"י

שלא להיטמו חלק נאונר נרגיגי אס יוכשר צעיי ח"י והוא צ"כ"ש השנו"ש זע"א צנה"ש צד"ך ל"ז ע"א ט"ש צחי"אצ"ייע דפנינוי וצ"ייע דחילוי וכו' יע"ש. והאורות של טניהס שהוא הפנינויות של טניהס ש"ה וכן החילוי וכו' והיינו טר"ל כי כונו ט"ש א"י וא"י צצ"ייע דפנינוי כן צצ"ייע דחילוי וע"ז קראו לצחי א"י אורות פנים וגד"ו ו"י אורות אחריים וכו' היינו על צחי האצ"ייע דחילוי ככלע"ד. ואס שגיטי הי הטויב יכפר צעדי כי כוונתי לש"ש דוקא ע"כ :

עוד

אפרש שיחתי לכבוד קיבשה"ו והוא ו"ש אורות פנים וגדולים היינו על צחי א"י שהוא חיה והוא פר"י אצ"ה כידוע צין דצ"ייע דפנינויות צין דצ"ייע דחילוינות האלילות דטניהס ט"ש זה הוא אורות פנים וגדולים כי אחר כך הצ"ייע דטניהס ט"ש זה הוא אורות פנים ומתועעעים כי זה גרוע וזה כידוע וכל זה צאורות שהוא הפנינויות שלהם וכן על דרך זה טס צכלים דוק. ואפשר לומר כ"י ג"כ צעיגולים ויושר ט"ש לכל פר"י כידוע ונש"ל שהפנינוי גרוע וון אור נקיף שלו הוא נדבר צצחי אחרות שאפשר לפרע שאז א"י גרוע וון אור נקיף שלו וכן הכלים זה צפרעות אונס הפר"י העליון עס הפר"י התחתון שלונטה ונחם דל"י שהעליונים טס נקי פנינויים טס יוחר גדולים והתחתונים טס נקי אורות אחריים ומתועעעים וכן הכלים שלהם דוק ודי צזה. והיינו שאש"י הנקיפים של נעטה טס גרועים וון הפנינויים של מעלה וכן התומ"ח כתב שהעיגולים נקי נקיפים והיושר פנינויים וכן הוא צ"י הק"ך דברוש ח"ך ד' ח' ע"ד ד"ה ודע כי הנקף יל"ו תחי צצחי נקיפים ושהוא נפש ואח"כ יושר רוח כן הולך ואור כל הדכו"י יע"ש והיעצ"א צדרי אונת ושל"ם :

שם ד' כ"ד ע"א ט"ש עקודים סוף פ"ב. הגהה השנו"ש ד"ה שאין זיווגם רק שצצח אחר שונקצ"י מוחס דל"ו"א ע"י טס חיה : כ"כ נראה לכאורה ומכאן שהזיווג העיקרי צצצח הוא אחר הפמידה למש ומצרה שחרית וכן נוקף וכו' אחר שקצבו ז"י"ן מוחין דל"ו"א ע"י ולכן צ"י טס שלום צזיווגים אשר הציא טס הרש"ש צחי טס ס"ג צדעת דנוף וצחי כ"כ אחרון וה"ג ונלפ"ך ציקוד וכו' כו"ש לר"ך לכונס טס צצחרית ונוסף וונחה ולא דעריצ"י ליל שצח אצל כשנדקדק היעב צו"ש הר"י תו"ח ד' כ"ד ע"א שנהחי ליל ט"ק ומחיל צחי א"י ע"י כי שצח הוא א"י חכמה אפי' צלילה צצריצט שהוא יסקו"ת הוא דל"ו"א ע"י וע"ז לר"ך לכין כל הזיווגים שלום כונו צצחרית ואין צה"ס הפרש כלל כה"ל ע"כ. וכן נראה ג"כ נדצרי ונרש"ש ז"ל צנה"ש דל"ו ע"כ ד"ה ואח"כ צערצ ט"ק וכו' עולים לא"י וצצצח הכל נקי פצ"ש וא"כ גס צל"ל ט"ק לילה כו"ס יא"ר אין סיכוי כלל צזיווגי ט"ס שלום כן נראה צבור כש"מ יע"ש דצרי אונת ושל"ם :

סידור תפלה להרש"ש

ק

^א
לעורר ולהעלות מיסוד דנוק'
מ"ן ה"ג ה' שמות אלהים.

יסוד דרחל

שין דלת יוד
שדי
ש שד שדי

^ב
(א) להמשיך מיסוד דדכורא
הה"ח ליסוד דנוק' ולחזרם
בה"ג שביסודה.

יסוד דיעקב

שין דלת יוד
שדי
ש שד שדי

ה"ג מיסוד נוקבא
אלהים
אלהים
אלהים
אלהים
אלהים

חיבור חו"ג ביסודה
יוד הי ויו הי
אילההויהם
אילההויהם
אילההויהם
אילההויהם
אילההויהם

ה"ח מיסוד דכורא
י יהוה
ה יהוה
ו יהוה
ה יהוה
יסוד יהוה

חיבור חו"ג ביסודה
שין דלת יוד
שדי
ש שד שדי

חיבור זו"ן והיכלין
יאהדונהי
אילההויהם

חיבור חו"ג
אילההויהם
יאהדונהי

(3) לחו"ב וחו"ג דנוק'

יוד הי ויו הי
יוד הא ואו הא יוד הה וו הה

בשבת יכוין להמשיך מיסוד דז"א ליסוד דנוק' טיפת ה"ח שהם כ"ב אחוון
זה"ג מגלפך אבגדהוזהטיכלמנסעפצקרשת מנצפך
ובשבעות כ"ב אחוון לצד.
להמשיך לפנימיות דעת דנוק' שם ס"ג יוד הי ואו הי

ולברר

(א) א"ה נלע"ד כי לריך להמשיך גם שם ע"ב מיסוד דדכורא ליסוד
דנוק' וכן נראה הוא מן הדף הזה שמלויר כאן ה"ח וה"ג וגם שם ע"ב וא"כ
נראה מזה כי נמשך גם שם ע"ב ומה שלא כתוב כאן מלת שם ע"ב מוכרח לומר
כי נשמט מיד הסופר ואחר כותבי כל זה מלאתי בסידור הארוך כתוב צפי' וז"ל
ויכוין להמשיך מיסוד דיעקב טיפת המ"ד שהם ה"ח ה' היות וסם ע"ב יולאים
מיסוד דיעקב ונמשכים כולם ביסוד דרחל ויכוין לשלב ולחבר ה' אלהים עם ה'
היות עכ"ל. (3) עיין בס' חו"ח דכ"ה ע"ב :

המסדר יאה

לא כתוב יעקב
או רחל וזה
מצביע שבשבת
וחג זה זוי"ן
הגדולים ולא
דוקא במוסף

מתורתו של מו"ר הרה"ג המקובל האלהי שאול דוויד יחזק"א.

ב"ש בפנים שנותן לה הז"א מ"ה דב"ן והם ה"ח דאימא הכונה
 היא דקאי בזווג או"א הכוללים שתחלה קודם החילוף חכמות
 וחסדים דאבא הם מ"ה דמ"ה ובינות וגבורות דאבא הם מ"ה
 דב"ן ומוחין דאימא שקודם החילוף החכמות וחסדים הם ב"ן דמ"ה
 והבינות וגבורות הם ב"ן דב"ן ואח"כ מזדווגים ונותן אבא לאימא
 הבינית וגבורות שבו שהם מ"ה דב"ן ונעשה אצלה חכמות
 וחסדים ומתלבשים בנצח וחצי הימני דיסוד דאימא והיא מעלה
 מ"ן חכמות וחסדים שלה שהם ב"ן דמ"ה ונעשים באבא בינות
 וגבורות ומתלבשים בהוד וחצי השמאלי דיסוד דאבא נמצא אחר
 החילוף נה"י דאבא הם מ"ה וב"ן דמ"ה ונה"י דאימא הם מ"ה
 וב"ן דב"ן ובעת הנסירה לוקחת הנוקי קו שמאל דשניהם שהם
 ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן שהיו מלובשים בהודות וחצי השמאלי
 דיסודות דאו"א והרוחא דיהיב ז"א לנוקי בביאה א' הוא מ"ה
 דב"ן שנקראים חסדים דאימא ובזווג דהולדה נותן לה מ"ה דמ"ה :
 וזה שכתבנו הוא עפ"י מ"ש הרש"ש בע"ח פ"ו משער אנ"ך
 בהגהת השמ"ש וז"ל מה שבי כאן הוא בכללות ב' הפרצופים
 התחתונים דישסו"ת המלבישים לא"א מהחזה ועד הטיבור הנקרא
 או"א אשר כל אחד פלול מ"ה וב"ן ושניהם בכללות הם דבר
 ונוקי עם כללות המ"ה וב"ן שבכל א' מהם עכד"ק בקיצור :
 וזה החילוף הכללי דאו"א לתת מוחין לזו"ן אינו נעשה כ"א
 במצות פו"ר ובכל מקום שבי הרב חילוף פרטי שייך לשאר
 מצות כאשר יבואר להלן ואל יקשה בעיניך מ"ש בע"ח פ"ט
 משער המוחין שלצורך זו"ן הגדולים בנסירה נכנסין הודות דאו"א
 שהם מ"ה וב"ן דב"ן ובזווג לעשותה כלי ניתן לה ב"ן דמ"ה
 שנקראים חסדים דאימא ושם מיירי בזווג זו"ן הגדולים כשהן
 שוים כקומתם, דלק"מ דהתם איירי במוסף שבת ובהפלות יו"מ,
 ודכוותא

ודכוותא כ"כ בחסדי דוד כלל ק"ך יעושיב ובחפלות ובמצות
 אינו נעשה חילוף כללי דאז"א [צ"ע במ"ש התוי"ח דקכ"ד ע"ב] כ"א
 חילוף פרטי כמו בחולן אלא שיש חלוק בנסירה בין זרין הגדולים
 שזווגם בשבת ויו"ט לבין זרין הקטנים שזווגם בשאר התפילות :
 וזה שכתבנו שלצורך הולדת הנשמות בשמזרווגים אז"א נעשה
 חילוף הכללי מבואר בפרק עשירי משער המוחין ובפרק
 ז' משער אנ"ך בזווג אדה"ר להוליד קין והכל ושם מבואר
 שלצורך הולדת הנשמות הזרין מקבלין מוחין מאז"א הכוללים
 שאבא היה קודם החילוף מ"ה רמ"ה ומ"ה דב"ן ואימא היתה
 ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן וכשנעשה החילוף נהיה אבא מ"ה וב"ן
 דמ"ה ואימא מ"ה וב"ן דב"ן יעו"ש היטב :

ועפ"י דרכנו יתבאר מ"ש בע"ה פ"ט משער המוחין וז"ל ואז
 נותן לה בסוד הארה בחינת ה"ג שלה דב"ן [ר"ל ב"ן
 דב"ן] ובסוד זווג ממש ה"ג שלו הנקראים חסדים דאימא כנ"ל
 וכולם מן ב"ן עכר"ק ואח"כ הביא שם פירוש שני שמדבר בזרין
 הגדולים כיעו"ש ויש לדקדק דעל מה מדבר כאן שכ' ואז נותן
 וכו' וכולם מן ב"ן אם הוא בזרין הקטנים אז"א דהתם לוקחת
 תחלה הארת ב"ן דב"ן וב"ן דמ"ה לא רק ב"ן דב"ן כמ"ש ואם
 הוא בזרין הגדולים שכן האמת ששם לוקחת בתחלה רק הארת
 ב"ן דב"ן א"כ היה ראוי שבזווג לעשותה כלי ימשיך לה ב"ן דמ"ה
 וממה שכ' הנקראים חסדים דאימא וכולם מן ב"ן משמע דקאי על
 מ"ה דב"ן שהם נקראים חסדים דאימא וזהו שכ' וכולם מן ב"ן
 דר"ל מ"ה וב"ן דב"ן ובהגהות כ"י הרנ"ה ולה"ה על ע"ח על
 מ"ש הרב הנקראים חסדים דאימא כ' שהם ב"ן דמ"ה וכונתו
 דקאי על זרין הגדולים כנו' אך מ"מ אינו מובן כן מהלשון כאמור
 גם לפי ד"ק נמצא שזה הוא עצמו פירוש ב' שכ' אח"כ וא"כ לא
 היה צריך לכתוב אח"כ עוד פירוש ב' שפירוש ב' מתחיל קודם
 ואז ובהגהות וביאורים כ' משם הש"ש שם שמ"ש וכולם מן ב"ן
 ר"ל מ"ה וב"ן דב"ן יעו"ש והן אמת שכן משמע מהלשון כאמור אך
 דברי הרב לא יתפרשו לא בזרין הגדולים ולא בזרין הקטנים כאמור :

אמנם לפי דרכנו יבוא על נכון שמיש ואז נותן וכו' מדבר בזווג או"א הכוללים בנו"ש שמתחלפים חילוף כללי לתת מוחין לזו"ן והיינו דוקא לצורך מצות פו"ר אבל לצורך התפילות והמצות אף בזווג זו"ן הגדולים אין מזדווגים או"א הכוללים ואינן נעשה חילוף כללי כמבואר בהגהת השמש"ש הארוכה על שער המוחין פ"ט ובחסרי דוד כלל ק"ך יעו"ש :

נמצא לפי דברינו שיש ג' סוגים, בזה א' כשהוא לצורך יעקב ורחל שזווג או"א הוא פרטי וגם החילוף פרטי ובתחלה לוקחת הנוק' הארת נה"י דאימא שהם ב"ן דב"ן וב"ן דמ"ה ובנסירה לוקחת עצמותם ובזווג לעשות לה הרוחא נותן לה מ"ה דב"ן שהוא גבורות דאבא שאחר החילוף שעיקרם היו חסדים דאימא ובזווג דהולדה נותן לה מ"ה דמ"ה. ב' כשהוא לצורך זווג זו"ן הגדולים שזווגם במוסף שבת שזווג או"א הוא פרטי וגם החילוף הוא פרטי כמ"ש לצורך יעקוב והשינוי שיש בניהם שכאן בתחלה לוקחת הנוק' הארת ב"ן דב"ן שהוא שמאל דאימא דוקא אבל אינה לוקחת הארת ב"ן דמ"ה והטעם שהוא סתום תוך הוד דאבא ובנסירה נכנסין בנוק' בינות וגבורות דאו"א שהם ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן ומקודם היו משובשים בהורות וחצי השטאלי דיסודות דאו"א אבל עכשיו מתלבשים תוך נה"י דאימא [עיי' בזה בעלי נהר דכ"ד מש"ש] ונכנסין בנוק' כדי לנוסרת סו"א ובזיווג לעשות לה כלי כשעולין בחיק או"א נותן לה ב"ן דמ"ה ובזווג דהולדה מ"ה דמ"ה ע"ד יעקוב. ג' ע"י מצות פו"ר זווג הנעשה אז הוא זווג או"א הכוללים שאבא קודם החילוף היה בו מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן ואימא היה בה אז ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן ומזדווגים חצאים התחתונים דאו"א שמהחזה עד הטיבור [הטעם שכתב הרש"ש בשער אנ"ך חצאים התחתונים אפשר כמ"ש בנהר שלום [ד"ג ע"ד] ד"ה הייחודים וז"ל אבל זווג דו"ק וכו' אפשר שאינו נעשה רק ע"י מצות פו"ר עכד"ק א"נ אפשר דהטעם לפי שברכת האיסורין אינה נעשית בשבת דאסור לקדש אשה בשבת כרפסק סרן בא"ח סי' של"ט ובאה"ע סי' ס"ק משום קנין לכן כ' מזדווגים

שמדוונגים הצאים התחתונים שהם ישסות שמדוונגים בימות החול להמשיך מהם מוחין לפרצוף השלישי בינה דו"א כנדוע ואפילו מצות עונה שנעשית אחר חצות ליל שבת עדיין לא נמשך דו"א פרצוף חכמה] ואימא מעלה פ"ן חכמות וחסדים שבה שהם ב"ן דמ"ה ומתלבשים תוך הוד וחצי השמאלי דיסוד דאבא ואבא משפיע מ"ד בינות וגבורות שבו שהם מ"ה דב"ן ומתלבשים תוך נצח וחצי הימני דיסוד דאימא לצורך זווג זו"ן הכוללים [כמ"ש בסידור לעיל] ובשער הכונות [דצ"ח ע"ג] דרוש ח' דר"ה כ' וז"ל בדרוש פורים יבואר כי גם מוחין ונה"י דאבא נכנסין בנוק' ע"כ ושם מדבר בזו"ן הכוללים:

יצא לנו מזה שבזו"ן הכוללים בעת הנסירה נכנסין בינות וגבורות דא"א שהיו מלובשים בהודות וחצי היסודות השמאלים דא"א ועתה מתלבשים בנה"י דאימא ונכנסין תוך הנוק' [וכן מבואר בהש"ש שער כ' פ"ט אות ד'] וזה מוכרח בין בזו"ן

הכוללים של התפלות והמצות שמדוונגים במוסף שבת וביו"ט כמו שמצינו בכונות ר"ה בתיבת באהבה ובין בזו"ן הכוללים

שמדוונגים ע"י מצות פו"ר וא"כ תחלה מקבלת הנוק' הארת ב"ן דב"ן שהוא בינות וגבורות דאימא [דוקא ואינה לוקחת הארת מ"ה דב"ן כי הוא סתום בקו שמאל דאבא ומ"ש לעיל באות ב' דב"ן דמ"ה סתום הוא ט"ס דהכא איירי אחר החילוף אך ט"ס לא נתבאר למה בזו"ן הגדולים אינה לוקחת ג"כ הארת ב"ן דמ"ה בהיותה באח' ע"ד זו"ן הקטנים ובזווג א' לעשות הרוחא תקבל עצמותו וצ"ת] ובנסירה נכנסין בינות וגבורות דא"א הכוללים שר אחר החילוף ומתלבשים תוך נה"י דאימא ונכנסין בנוק' וננסרת ואח"כ בביאה א' לעשות לה כלי ורוחא נותן לה מ"ה דב"ן שהם חסדים דאימא אחר החילוף המלובשים עתה בקו ימין דאימא ובזווג ב' דהולד נותן לה מ"ה דמ"ה ובזווג ב' שוים כל שלשה סוגים הנז"ל והיעב"א עבכ"ק השד"ה יצ"ו: